

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 27 травня 2009 року • № 74 (2173) • Ціна вільна

ВСІ ДОРОГИ ДІЙСНО ВЕДУТЬ ДО РИМУ

Цьогорічний євросезон своєрідним чином підтверджує давній вислів про те, що "всі дороги ведуть до Риму". Сьогодні він підходить до свого офіційного завершення у вигляді фінального матчу Ліги чемпіонів УЄФА, який відбудеться у столиці Італії, Вічному місті, "взяти" котре прагнутимуть дві, вочевидь, найкращі команди континенту.

Фаворитом гри вважається "Манчестер Юнайтед": англійський клуб переживає нині полудень віку, іншими словами — найуспішніший період часу в своїй, переповненій титулами, історії. Геніальний Алекс Фергюсон — тренер №1 сучасності — цим сезоном вкотре підтвердив, що рівних йому ні вдома, ні в Європі немає. Шотландець до своїх феноменальних 11-ти перемог у англійській першості може додати третій Кубок чемпіонів.

Перепоною в цьому слугує каталонська "Барселона", молодий наставник якої гучно заявив про свої претензії на входження до когорти провідних тренерів світу. На фінальній грі "синьо-гранатові" матимуть менше прихильників, аніж зазвичай: у багатьох любителів футболу й досі в пам'яті драматичний матч із лондонським "Челсі", котрий дає змогу назвати участь "Барси" у вирішальному поєдинку до певної міри несправедливою.

У будь-якому випадку, нас очікує справжнє видовище, кульмінацією якого стане "інавгурація" нового чи продовження "повноважень" попереднього короля клубного континентального футболу.

Володимир БАНЯС.

Офіційно

Є НОВАЧКИ! ПОКИ, ПРАВДА, ПОТЕНЦІЙНІ...

Минулого понеділка, 25 травня, головний тренер національної збірної України Олексій Михайличенко оприлюднив список із 25-ти футболістів, які готуватимуться до відбірних матчів чемпіонату світу-2010 проти команд Хорватії та Казахстану, що відбудуться відповідно 6 та 10 червня.

Привертає до себе увагу наявність у списку двох потенційних новобранців — новоспеченого володаря Кубка УЄФА, захисника донецького "Шахтаря" Миколи Іщенко та найкращого бомбардира поточного чемпіонату України — нападника симферопольської "Таврії" Олександра Ковпака. На жаль, не зможе через травму взяти участь у найближчих матчах оборонець київського "Динамо" Тарас Михалик. Загалом у червневому варіанті збірної представлені гравці одразу десятих клубів — шести ві-

тчизняних і чотирьох зарубіжних.

На тренувальній базі ФК "Динамо" в Кончі-Заспі "синьо-жовті" зберуться в понеділок, 1 червня. Гравці ж "Шахтаря" та "Ворскли", у зв'язку з участю у фіналі Кубка України, який відбудеться 31 травня в Дніпропетровську, приєднаються до збірної у вівторок. Того ж дня, 2 червня, о 16.30, розпочнеться прес-конференція Олексія Михайличенка, після якої футболісти збірної проведуть традиційне відкрите тренування.

Склад національної збірної
Воротарі: Станіслав Богуш ("Динамо" Київ), Андрій П'ятов і Рустам Худжамов (обидва — "Шахтар" Донецьк).

Захисники: Віталій Мандзюк ("Динамо"), Андрій Русол ("Дніпро" Дніпропетровськ), Микола Іщенко, Олександр Кучер, В'ячеслав Шевчук і Дмитро Чигринський (усі — "Шахтар"), Григорій Ярмаш ("Ворскла" Полтава).

Півзахисники: Олександр Алієв ("Динамо"), Сергій Валяєв і Валентин Слюсар (обидва — "Металіст" Харків), Олексій Гай ("Шахтар"), Євген Левченко ("Гронінген", Голландія), Максим Калиниченко, Сергій Назаренко і Руслан Ротань (усі — "Дніпро"), Анатолій Тимошук ("Зеніт", Росія).

Нападники: Андрій Воронін ("Герта" Берлін, Німеччина), Володимир Гоменюк ("Дніпро"), Олександр Ковпак ("Таврія" Симферополь), Артем Милевський ("Динамо"), Євген Селезньов ("Шахтар"), Андрій Шевченко ("Мілан", Італія).

Коли верстася номер, стало офіційно відомо, що головним тренером київського «Динамо» наступного сезону буде Валерій ГАЗЗАЄВ.

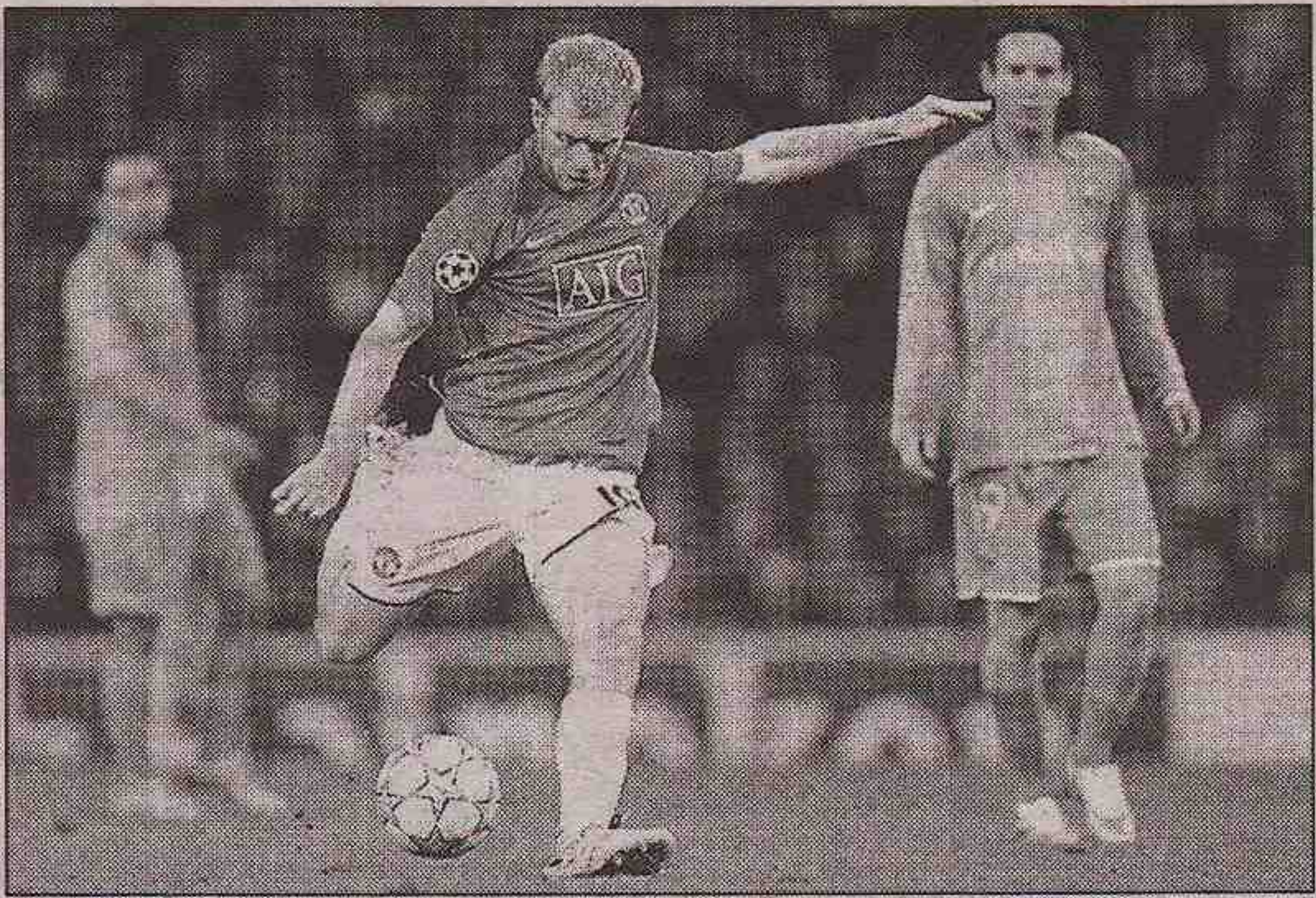
Підсумки чемпіонату Англії сезону-2008/2009 читайте в номері за п'ятницю

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Переплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на липень — до 10 червня.

ІСТОРІЯ ПРОТИСТОЯНЬ

Історія очних протистоянь "Барселони" та "Манчестер Юнайтед" налічує немало незабутніх матчів. До цього часу шляхи каталонців і манкуніанців перетиналися на європейській арені дев'ять разів. Три перемоги на рахунку манкуніанців, двічі успіх супроводив "Барсу", а чотири поєдинки завершилися внічию. Невелика історична перевага команди сера Алекса Фергюсона може повторити успіх зразка 1991 і 2008 років. У першому випадку "червоні дияволи" здолали "синьо-гранатових" у фіналі й завоювали Кубок кубків, а в минулому сезоні залишили ні з чим каталонців у півфіналі Ліги чемпіонів.

Кубок кубків — 1983/84, 1/4 фіналу

"Барселона" — "Манчестер Юнайтед" — 2:0

"Манчестер Юнайтед" — "Барселона" — 3:0

"Червоні дияволи" в першій грі поступилися команді Сесара Луїса Менотті з рахунком 0:2. Проте на "Олд Траффорд" навіть поява в стартовому складі Дієго Марадоної — в першій грі він вийшов на поле з лави — не допомогла "Барселоні" вийти до півфіналу. МЮ узяв переконливий реванш у рідних стінах завдяки дублю Брайана Робсона і голу Френка Степлтона. Британці пробілися до наступної стадії, де, втім, і завершили свій турнірний шлях, поступившись "Ювентусу".

Кубок кубків — 1990/91, фінал

"Манчестер Юнайтед" — "Барселона" — 2:1

У фіналі Кубка кубків — 1990/91, який відбувся в Роттердамі, успіх супроводив англійців. При цьому "Юнайтед" виграв свій перший трофей під керівництвом сера Алекса. Перемогу з рахунком 2:1 МЮ приніс дубль екс-каталонця Марка Х'юза в другому таймі, тоді як у іспанців єдиний м'яч провів Рональд Куман. Незважаючи на вилучення Фернандо Муньоса, каталонці під завісу влаштували справжній штурм, але манкуніанці зуміли зберегти свої ворота на замку. Фергюсон, який до цього виграв трофей разом з "Абердином", завоював свій другий Кубок кубків, а "Манчестер Юнайтед" гідно відсвяткував повернення англійських клубів на європейську арену.

Ліга чемпіонів — 1994/95, груповий етап

"Манчестер Юнайтед" — "Барселона" — 2:2

"Барселона" — "Манчестер Юнайтед" — 4:0

На груповій стадії турніру в сезоні 1994/95 в Манчестері була зафіксована нічия з рахунком 2:2. Цікаво, що в цій грі Скоулз дебютував на європейській арені, з'явившись на полі на 67-й хвилині. Гра-відповідь на "Камп Ноу" закінчилася розгромом "червоних дияволів". Голи Христо Стойчкова (2), Ромаріо та Альберта Феррера дозволили підопічним Йохана Кройффа взяти гору з рахунком 4:0. У матчі-відповіді взяв участь Гітз, який на 79-й хвилині був замінений на Скоулза, а за "синьо-гранатових" виступав нинішній наставник команди Хосеп Гвардіола.

АЛЕКС ФЕРГЮСОН VS ХОСЕП ГВАРДІОЛА

Складно уявити двох тренерів-фіналістів Ліги, чий кар'єри відрізнялися б більше, ніж кар'єри наставників "Манчестер Юнайтед" та "Барселони". Сера Алекс у свої 67 років завоював 22 значні трофеї за 23 проведених на "Олд Траффорд" років. Першим єврокубком у його кар'єрі став Кубок володарів кубків, який він в сезоні-1982/83 завоював разом з "Абердином". У 1999 році Фергюсону підкорилася нова висота. На "Камп Ноу" його "Манчестер" забив "Байєрну" два голи в доданий арбітром час і з рахунком 2:1 виграв фінал Ліги чемпіонів. У сезоні-2007/08 його підопічні теж узяли Кубок європейських чемпіонів, здолавши в Москві "Челсі" по пенальті.

Як футболіст Гвардіола на груповому етапі Ліги чемпіонів-1994/95 допоміг "Барселоні" зіграти з МЮ внічию на "Олд Траффорд" — 2:2. Проте тренерське резюме іспанця

не витримує ніякого порівняння. У сезоні-2007/08 він очолював "Барсу-В", а до сьогоднішнього дня провів один рік біля штурвала першого складу "гранатово-синіх". Все це говорить про те, що 38-річний екс-капітан каталонців лише починає кар'єру тренера. Проте багато вболівальників "Юнайтед" турбує те, наскільки блискучим вийшов перший сезон Гвардіоли на найвищому рівні. Зовсім недавно його підопічні протягом одного тижня забезпечили собі перемоги в чемпіонаті та Кубку Іспанії. Але любителів футболу по всьому світу не так вражали самі перемоги "Барси", скільки те, як вони були досягнуті.

На "Барселону" Гвардіоли приємно й цікаво дивитися. Атакуюче тріо в особі Тьеррі Анрі, Ліонеля Мессі та Самюеля Ето'О за підтримки Андреа Іньєсти та Хаві підкорило чимало телеглядацьких сердець. У шести

Ліга чемпіонів — 1998/99, груповий етап

"Манчестер Юнайтед" — "Барселона" — 3:3

"Барселона" — "Манчестер Юнайтед" — 3:3

Потрапивши в групу "D", суперники подарували шанувальникам футболу два неймовірні трілери. У складі "Барселони" не залишилося жодного учасника тих зустрічей, тоді як в рядах англійців таких було аж четверо. Райан Гітз і Пол Скоулз відзначилися на "Олд Траффорд", а два місяці опісля на "Камп Ноу" грали Уес Браун, Гері Невіл і той же Скоулз. У цій зустрічі каталонці заробили очко завдяки результативному удару Ривалдо на 73-й хвилині. Щоправда, зусиль бразильця, котрий оформив дубль, для виходу з групи "Барси" не вистачило. МЮ ж повернувся на "Камп Ноу" через півроку, щоб завоювати заповітний трофей.

Ліга чемпіонів — 2007/08, 1/2 фіналу

"Барселона" — "Манчестер Юнайтед" — 0:0

"Манчестер Юнайтед" — "Барселона" — 1:0

П'ять попередніх зустрічей між цими командами принесли на радість глядачам 27 голів, але в цій дуелі команди зробили ставку на оборону. "Манчестер Юнайтед" приїхав на "Камп Ноу" вперше з переможного фіналу Ліги чемпіонів-1998/99 і відразу ж розпочав облогу воріт суперника. На третій хвилині активність "червоних дияволів" була винагороджена 11-метровим. Проте найкращий бомбардир турніру Кріштіану Роналду несподівано вдарив з позначки неточно. Після цього майбутні переможці турніру віддали ініціативу, що, втім, не перешкодило їм відвезти із столиці Каталонії нульову нічию. У матчі-відповіді на "Театрі мрій" єдиним і переможним виявився гол найдосвідченішого Пола Скоулза. Ефектний удар у "дев'ятку" вивів МЮ і рудоволосого хавбека, що пропустив вирішальний поєдинок у 1999 році, в черговий фінал.

ШЛЯХ ДО ФІНАЛУ

БАРСЕЛОНА

Груповий етап Ліги чемпіонів УЄФА, група «С»

На груповому етапі підопічні Хосела Гвардіоли забили 18 м'ячів. Вже в першому турі каталонці вдома переграли "Стортинг" з рахунком 3:1. Після цього їх було вже не зупинити. У Швейцарії вони познущалися над "Базелем" — 5:0, а потім удруге легко здолали лісабонців — 5:2. В останньому турі каталонці, граючи напіврезервним складом, удома поступилися переможцю Кубка УЄФА "Шахтарю" з рахунком 2:3. Проте до того моменту "синьо-гранатові" вже забезпечили собі перше місце в групі.

1/8 фіналу

"Ліон" — "Барселона" — 1:1

"Барселона" — "Ліон" — 5:2

Фірмовий штрафний Жуніньо Пернамбукано на сьомій хвилині і агресивна гра французів у першому таймі дозволи їм сподіватися на перемогу в першому матчі. Проте точний удар Анрі на 67-й хвилині сплутав їм карти. У грі-відповіді каталонці не дали суперникові жодного шансу. Анрі відзначив повернення до Франції двома голами в перші 27 хвилин, після чого відзначився Мессі, Ето'О та Сейду Кейта.

1/4 фіналу

"Барселона" — "Байєрн" — 4:0

"Байєрн" — "Барселона" — 1:1

"Байєрн" також не зміг нічого протиставити каталонцям на "Камп Ноу". Вчергове іспанці продемонстрували яскраву атакуючу гру, забивши чотири м'ячі в першому таймі й вирішивши результат протистояння. Початок розгрому поклав Мессі, який оформив дубль. Не пішов з поля без гола і Ето'О. Остаточний рахунок на 43-й хвилині встановив Анрі. Вдома німці зусиллями Франка Рібера забивали першими на 47-й хвилині, але Кейта відновив паритет.

1/2 фіналу

"Барселона" — "Челсі" — 0:0

"Челсі" — "Барселона" — 1:1

Ця перемога "Барселони" не мала нічого спільного з попередніми. В першому матчі гранітна оборона "Челсі" під керівництвом Джона Террі раз по раз розбивала масовані атаки іспанців. Було видно, що захисник, який не забив післяматчевий пенальті в фіналі ЛЧ-2007/08, мріяв знову вийти на поле у вирішальному матчі. "Сині" надзвичайно вдало почали матч-відповідь — на дев'ятій хвилині мети досяг дивовижний за красою і виконанням удар Мішеля Ессєна. Однак на третій доданий хвилині той же Ессєн не зміг винести м'яч із власної штрафної, чим скористався Андреа Іньєста.

Підготував Михайло РЕЗНІК.

ШЛЯХ ДО ФІНАЛУ

МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД

Груповий етап Ліги чемпіонів УЄФА, група «Е»

У досить щільній групі МЮ вистачило всього двох перемог, щоб посісти перше місце. На одне очко відстав непоступливий "Вільярреал", що двічі зіграв з "Юнайтед" по нулях. У другому турі англійці впевнено перемогли "Ольборг" на виїзді — 3:0. На 22-й хвилині Руні вивів МЮ вперед, а в другому таймі дублем відзначився Дімітар Бербатов. Потім підопічні сера Фергюсона вдома з аналогічним рахунком розгромили "Селтик". У цьому матчі Бербатов знову забив два голи, а Руні встановив остаточний результат.

1/8 фіналу

"Інтер" — "Манчестер Юнайтед" — 0:0

"Манчестер Юнайтед" — "Інтер" — 2:0

Раніше Жозе Моуринью намагався Фергюсона, ще коли працював з "Порту" й "Челсі". Але в матчі-відповіді на "Олд Траффорд" Фортуна відвернулася від португальського наставника "Інтера". На четвертій хвилині сербський захисник "червоних дияволів" Неманья Видич при розіграші кутового провів ефективний м'яч головою. Рівно через чотири хвилини після початку другого тайму Роналду забив свій перший гол в Лізі чемпіонів після пам'ятного московського фіналу.

1/4 фіналу

"Манчестер Юнайтед" — "Порту" — 2:2

"Порту" — "Манчестер Юнайтед" — 0:1

Перший матч на "Олд Траффорд" був захоплюючим. Його результат вирішив гол Маріано Гонсалеса на 89-й хвилині. "Драконі" вирвалися вперед на четвертій хвилині зусиллями уругвайського легіонера Крістіана Родрігеса. Але манкуніанці додали, і незабаром Руні відновив статус-кво. Щоправда, Карлосу Тевесу, який вийшов на заміну і відзначився за п'ять хвилин до кінця матчу, не судилося зробити матч переможним. Долю другого поєдинку визначила майстерність Роналду. Вже на шостій хвилині вінгер, який повернувся на батьківщину, забив чудовий м'яч з 35-ти метрів і вивів МЮ у півфінал.

Півфінали

"Манчестер Юнайтед" — "Арсенал" — 1:0

"Арсенал" — "Манчестер Юнайтед" — 1:3

МЮ мав очевидну перевагу впродовж обох матчів, і "канонірам" пощастило, що в першому поєдинку вони пропустили тільки один гол від Джона О'Ши. Але матч-відповідь в Лондоні розставив все на свої місця. Парк Чжи Сун і Роналду в стартові 11 хвилин створили гандикап у два м'ячі. А в другому таймі все той же Роналду втретє засмутив голкіпера Мануеля Альмунію. Все, чим зміг відповісти фіналіст Ліги чемпіонів-2006, був реалізований Робіном ван Персі пенальті.

Нафтовик-Укрнафта

Радік ЯМЛІХАНОВ: ПОКИ Я В КОМАНДІ, ГРАТИ ВІД ОБОРОНИ НЕ БУДЕМО!

Команда з Охтирки завжди мала статус міцного горішка. Жоден із суперників, вирушаючи на Сумщину, не розраховував на легку прогулянку. Утім, чорні смуги трапляються в кожного. Ще наприкінці осінньої частини змагань пішов у відставку тренерський штаб "Нафтовика-Укрнафти" на чолі з Олексієм Грачовим. Натомість колектив прийняв Радік Ямліханов. Новий наставник мав час і можливість провести з командою повноцінну зимову підготовку, щоб вона постала навесні по-справжньому зіграним бойовим колективом. Але... Нефтарова смуга затягнулася. Про причини цього та перспективи на найближче майбутнє в наставника охтирців поцікавився наш кореспондент після матчу останнього туру "Нафтовика-Укрнафти" проти харківського "Геліоса".

— Вкотре не спромоглися перемогти. "Хворіємо" нічийним синдромом. В останніх матчах забиваємо першими, але не втримуємо перевагу. Вигравали 1:0 — зіграли 1:1, і в матчі з "Геліосом" — забиваємо два голи, й граємо внічию 2:2. Висновок такий: потрібно забивати не два, а три, чотири, п'ять голів і, звичайно, надійно грати в обороні. Це наше не найсильніше місце. Не хотілося б говорити про рівень майстерності футболістів, але видно, що оборонну лінію потрібно зміцнювати. Зараз треба будувати команду, проводити селекцію, поліпшувати гру, насамперед в обороні. Більше нема чого додати.

— Крім проблем у захисті, в першому таймі матчу проти харків'ян склалося враження, що

"нафтовики" не один раз повинні були забивати. Із чим пов'язане розтринькування моментів?

— Напевно, з виконавської майстерністю. В конкретних епізодах потрібно розібратися й завершувати голеву ситуацію точним ударом. Треба працювати на тренуваннях над цим. Якщо футболіст забиватиме на тренуваннях, він із закритими очима заб'є й під час матчу. Над цим компонентом теж потрібно працювати. Ще раз наголошую: мусимо забивати не один, не два, а три-чотири м'ячі. Моменти в нас є, треба їх реалізовувати.

— **Першість уже закінчується, напевно, команду треба створювати, розраховуючи вже на наступний сезон. Чи є гарантії, що гравці не залишать колектив і не**

доведеться розпочинати все спочатку?

— Ні, багато наших хлопців мають контракти, вони й залишаться. Ставка робиться на тих, у кого є угоди з клубом. На кого ми будемо розраховувати — ті й залишаться в команді. Ротація — це постійний процес відновлення команди. Потрібно буде підсилити деякі позиції. Хтось залишиться, з кимось розлучимося, щоб рухатися далі й прогресувати.

— **А пошук воротаря ведеться?**

— Мені не хотілося б нервувати команду. Працюємо в багатьох напрямках. Ми в процесі переговорів. Поки немає людини — нічого говорити. Коли будуть зміни — вони будуть...

— **А взагалі, щодо матчу проти Харкова є претензії до воротаря?**

— Ну, в тих епізодах, де ми пропустили м'ячі... Важко щось сказати по гарячих слідах. Перший гол, звичайно, позиційна помилка захисника. Увірвався, без перешкод ударив. Воротар міг прочитати ситуацію, скоротити кут, вийти. Але, ще раз наголошую, потрібно подивитися. Другий гол, звичайно, м'яч пролетів фактично через увесь воротарський майданчик, захисник не зміг винести м'яч, суперники замкнули передачу, зрівняли рахунок... Не хотілося б ні на кого вшати собак — програє команда, програє тренер. Когось звинувачувати не добре...

Взагалі, скажу ось що. Від результату матчу з "Геліосом" виникає подвійне відчуття, всі хлопці засмучені. Тому хотілося б, щоб із розумінням та підтримкою поставилися до нас уболівальники...

Висунути якісь претензії до футболістів, що вони не хочуть грати не стараються, я не можу. Якщо хтось "філонить" на полі, його не повинно бути в команді. Зрозуміло, що наші фани чекають перемоги, гарної гри. Але хотілося б, щоб вони не давали нам стусанів, а підтримували свою рідну команду. Буде й на нашій вулиці свято, треба вірити в хороше...

— **Тоді таке запитання. Те, що сьогодні футболісти не почали "сушити" гру за рахунок 2:0, — це ваша настанова чи порив самих футболістів?**

— Ми могли "засушити" матч, грати від оборони. Але, чесно кажучи, наше кредо — грати для уболівальників, переходити на якийсь інший рівень. Аби тільки відбитися, зберегти результат — так, поки я працюю, грати не будемо. Люди хочуть бачити атакуючий, видовищний футбол. Можна домогтися результату, не демонструючи гри... Можна грати, як сьогодні, й не досягти результату. Але хотілося б, щоб гра й результат йшли поряд. І над цим ми працюємо.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Меморіал Банникова

ДО ФІНАЛУ НЕ ВИСТАЧИЛО КІЛЬКОХ ХВИЛИН...

Минулого понеділка, 25 травня, юнацька збірна України (U-16) здобула право зіграти в матчі за третє місце на Меморіалі Віктора Банникова. Підопічним Олександра Лисенка в зустрічі з сербами не вистачило децимі, щоб втримати переможний рахунок, який виводив їх до фіналу турніру. Фатальний гол "синьо-жовті" пропустили на другій компенсованій арбітром хвилині.

Перед останнім туром серби посідали першу сходинку в групі "А", і щоб випередити їх, наші команди треба було лише перемогти. Попри те, що господарі значно поступалися суперникам за антропометричними даними, са-

ме українські атаки були гострішими й різноманітнішими. Перший м'яч влетів у ворота збірної Сербії після вдалої двоходівки за участю футболістів донецького "Шахтаря". В'ячеслава Чурка та Івана Луканюка. Перший дотепним пасом відрізав балканський захист, а другий ефектно перекинув голкіпера.

Утім, статус-кво було встановлено надзвичайно швидко — мало не після першого ж кутового, поданого гостями. Відзначитися вдруге команда Лисенка змогла лише по перерві. Чурка було атаковано з порушенням правил, і Микита Полюлях впевнено реалізував пенальті. Причому дніпро-

петровському хавбеку довелося робити це двічі — його перший удар арбітр відмінив через те, що хтось із наших гравців передчасно забіг до карного майданчика.

Все начебто складалося за сценарієм українського наставника, проте опускати руки серби не збиралися. Перший тривожний дзвінок для "синьо-жовтих" пролунав на 79-й хвилині, коли за друге попередження було вилучено динамівського захисника Дениса Балана. І, мабуть, не випадково саме з лівого флангу захисту господарів, за який відповідав Денис, вже в доданий час була виконана передача, котру ударом

головою замкнув сербський капітан Маттеа Насташич...

Отже, Україна посіла друге місце в групі "А" й учора зіграла з поляками в матчі за підсумкову третю позицію.

Україна — Сербія — 2:2.

Україна: Бонь, Глушицький, Братков, Балан, Покладок (Хамід, 41), Полюлях, Цибульник, Сухомінов (Губанов, 70), Багдасаров (Пришнівський, 78), Чурко (Юрченко, 72), Луканюк (Яковенко, 64).

Голи: Луканюк (15), Полюлях (43, пен.) — Симунович (18), Насташич (80+2).

Вилучення: Балан (79, друге попередження).

Група "А"

22 травня. Україна — Литва — 2:1, Сербія — Італія — 1:0.

23 травня. Італія — Україна — 1:1, Литва — Сербія — 0:2.

25 травня. Україна — Сербія — 2:2, Італія — Литва — 2:2.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сербія	3	2	1	0	5	2
2. Україна	3	1	2	0	5	4
3. Італія	2	0	1	1	1	2
4. Литва	2	0	0	2	1	4

КОМАНДА	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	І	В	Н	П	М	О
1. ДИНАМО			1:2	2:1	1:0	4:1	2:0	3:2	3:0	4:0	3:0	3:1	5:0	1:0	2:0	1:0	29	25	1	3	70-19	76
2. ШАХТАР	1:0		2:2	1:0	1:1	1:0	2:2	2:0	4:2	1:0	3:0	1:0	3:1	2:0	3:0	3:0	29	19	7	3	47-15	64
3. МЕТАЛІСТ	0:2	0:3		3:2	1:1	3:1	1:1	3:0	1:0	1:1	3:1	2:0	2:1	0:0	2:0	1:1	29	16	8	5	42-24	56
4. ДНІПРО	1:3	0:0	2:0		1:1	2:1	1:2	0:1	1:0	1:0	2:1	4:1	1:1	1:1	0:0	4:1	29	13	9	7	34-23	48
5. МЕТАЛУРГ Д	0:2	1:2	0:2	1:1		2:1	3:1	2:1	1:1	1:0		1:0	3:0	2:0	2:0	3:0	29	14	6	9	36-27	48
6. ВОРСКЛА	2:2	1:0	0:1	1:0	1:0		1:1	1:0	0:0	2:1	1:0	2:1	0:1	0:0	2:3	2:1	29	13	7	9	30-26	46
7. МЕТАЛУРГ Зп	1:3	1:0	1:0	0:1	2:1	1:0		1:0	0:0	0:0	2:1	1:3	2:1	2:1	2:0	0:0	29	12	9	8	28-28	45
8. ТАВРІЯ	1:3	0:2	0:1	0:0	4:1	1:3	2:0		0:1	1:4	3:1	1:3	2:1	2:2		1:1	29	9	7	13	38-43	34
9. КРИВБАС	2:1	0:1	1:3	0:1	1:2		1:0	1:1		1:1	1:0	0:2	2:1	2:0	0:0	1:1	29	8	8	13	21-34	32
10. КАРПАТИ	1:4	1:1	0:2	0:0	1:1	0:0	0:0	0:1	3:0		3:2	3:0	1:1		1:0	0:2	29	7	10	12	31-38	31
11. АРСЕНАЛ	0:2	0:0	0:2	0:1	0:1	0:0	2:0	1:1	1:1	4:0		1:0	1:1	0:0	4:0	1:0	29	8	7	14	26-33	31
12. ЧОРНОМОРЕЦЬ	0:3	0:3	1:0	1:1	2:1	0:1		0:2	2:0	3:0	0:1		1:3	1:0	3:2	3:1	29	11	2	16	32-41	29
13. ЗОРЯ	0:1	0:3	1:1		0:2	0:2	0:0	1:1	1:2	1:0	0:1	2:1		1:1	2:1	2:0	29	7	7	15	27-45	28
14. ФК ЛЬВІВ	0:1	2:0	1:1	0:1	0:1	0:0	1:2	2:4	1:0	2:4	0:1	0:2	3:1		2:1	1:0	29	6	8	15	23-37	26
15. ІЛІЧІВЕЦЬ	3:4	1:2	0:2	1:2	0:1	1:3	1:1	3:3	2:0	1:5	2:1	1:0	1:0	2:0		1:1	29	7	5	17	29-51	26
16. ФК ХАРКІВ	0:4	0:0		0:2	1:0	0:1	0:2	0:3	0:1	1:1	1:1	1:1	2:3	2:3	1:2		29	2	9	18	18-48	12

ШЛЯХ ДО ФУТБОЛЬНИХ ВЕРШИН

— Станіславе Івановичу, пора-
дьте, в якому віці дитині варто
починати серйозно займатись
футболом і в якому віці краще
запрошувати хлопчаків, скажі-
мо, до футбольного інтернату?

— Я працюю в "Арсеналі"
вже досить давно, і хоч тут не-
має інтернату, а займається ли-
ше місцева молодь, я з досвіду
можу сказати, що одинадцять-
дванадцять років — саме той
вік. У дітей такого віку вже з'яв-
ляється більше самостійності,
вони ще не зіпсовані вуличним
життям. Думаю, читачі зрозумі-
ють, що я маю на увазі.

— Якщо дитина на певному
етапі важкого навчання футбо-
льному ремеслу занепадає ду-
хом, а поруч немає рідної лю-
дини, то чи можна робити ви-
сновки, що виживають най-
стійкіші?

— Так, безумовно. В футболь-
них школах-інтернатах навчи-
тись футболу можна найкраще,
але там немає мам, яка витер-

С. Боклажко.

ла б носа чи сльози. Коли в ди-
тини відбувається період стано-
влення як особистості, їй стає
дуже важко. "Виживають" не
всі. Футбольний талант тут не
допоможе, лише стійкість ха-
рактеру і моральна гнучкість. По-
трібно бути готовим стати чоло-
віком раніше, ніж твої одноліт-
ки.

— Які, на вашу думку, найбі-
льші проблеми дитячого футбо-
лу в Україні?

— Судячи з нашого клубу
(але, думаю, це проблема всьо-

го нашого дитячого футболу) це
— відсутність інфраструктури і
погане фінансування. Напри-
клад, ми не маємо власних полів
і залів, тому постійно їх орендує-
мо. Це головний мінус, адже в
один прекрасний момент нам
можуть без пояснень просто
відмовити в оренді. Але, з іншо-
го боку, з'явилися речі, про які
моє покоління могло тільки мрі-
яти: відео, комп'ютери, різнома-
нітна техніка. Все це дуже допо-
магає при підготовці юних фут-
болістів. А загалом, що їм дійс-
но потрібно? Дайте нам поля,
роздягальні й м'ячі, а далі спра-
ва — за нами, тренерами і хло-
пцями, які, повірте, стати фут-
болістами хочуть дуже сильно.

— Чи є в дитячому футболі
випадки, коли команду просто
"вбивають" і "душуть", скажі-
мо, „підгодовані" судді?

— Ви знаєте, це неможливо
усунути повністю. Але дедалі
стає більше чесної і чистої гри.
Це дуже радує і додає оптимізму,
вірю, що далі ситуація змі-
нюватиметься лише на краще.

— Наразі дитячо-юнацький
футбол в нашій країні занепа-
дає?

— Розвивається, однозначно.
Мені, як тренеру, це помітно не-
озброєним оком. А щодо легіо-
нерів, то де їх немає? Інша
справа, що в нас дуже багато
приїжджих футболістів "другого
сорт", які їдуть заробляти, а не
добросовісно працювати. Від-
чуйте різницю!

— Ви можете назвати відо-
мих гравців, які пройшли шко-
лу "Арсеналу"?

— Звичайно. Це ж навіть той
самий Лисенко, його тренером
був Юрій Гордієнко, який і досі
працює в нас. Це Вадим Рибаль-
ченко, Володимир Ченгелія,
який проявив себе в "Оболоні".

— Порадьте, будь ласка, ба-
тькам, чий діти хочуть стати
футболістами, що потрібно їм
для цього зробити і чи варто
віддавати своїх дітяків у фут-
больні школи-інтернати?

— Ну, знаєте, треба добре

Незабаром на шпальтах нашої газети вийде цікавий мате-
ріал, присвячений легіонерам, які виступали або виступають
в чемпіонаті України, а зараз поговоримо про причину появи
іноземців у нашому футболі — це недостатній рівень підгото-
вки молодих футболістів.

Нам стало дуже цікаво, як зараз зростають маленькі Шев-
ченки й Реброви? В яких умовах? Як можна охарактеризува-
ти дитячий футбол в Україні загалом? Які його основні про-
блеми? І головне: як дитині одинадцяти років стати футболіс-
том та чи варто батькам віддавати своїх дітей у футбольні
школи-інтернати? Щоб дізнатись відповіді на ці та інші запи-
тання, ми звернулись до двох людей, які, як ніхто інший, зна-
ють про дитячий футбол все.

Перший — тренер дитячого футбольного клубу "Арсенал"
(Київ) Станіслав Іванович Боклажко — людина, яка присвяти-
ла своє життя вихованню наших юних зірочок. Друга — Вла-
дислав Ващук, який сам пройшов довгий і нелегкий шлях
юного футболіста.

все обдумати і знати на-
певно, в чий руки відда-
еш дитину. Важливо, щоб
у неї була перспектива. Від ме-
не, наприклад, вимагають вихо-
вувати гравців для прем'єр-ліги,
де виступає наша доросла ко-
манда. Це правильно. Дитина
має кожен день бачити, до чого
їй потрібно прагнути.

А тепер невелика розмова з
Владиславом Ващуком:

В. Ващук.

— Владиславе, підштовхне-
мо тебе до коментарів про відо-
му нам інформацію, ніби ти
плануєш створити футбольну
школу.

— Так, збираюсь. Недалеко,
за Києвом, до Євро-2012, ду-
маю, все має бути готовим. Не
хочеться бути осторонь, коли є
можливість позитивно вплинути
на справу всього мого життя —
футбол. А він завжди розпочи-
нається зі шкільних років. Не
одразу ж всі в "Динамо" гра-
ють.

— Фінансувати школу будете
ви?

— Не зовсім. Потрібно розро-
бити стратегію розвитку, чим,
власне, я й займаюсь. А фінан-
суватиме проект інша добре ві-
дома вам людина. Випереджаю-
чи ваше запитання, скажу, що
не хотілося б зараз розголошу-
вати ім'я.

— Тренером бути плануєте?
По закінченні кар'єри гравця,
гадаю, початок був би непога-
ний.

— Ні, я ж не дитячий тренер.
Та й планую пограти ще не один
рік. А тренерами будуть справж-
ні професіонали своєї справи,
яких в Україні не бракує.

— Гаразд. А тепер скажіть,
український дитячий футбол
розвивається?

— Звісно. Розвивається і ди-
тячий, і дорослий футбол.

— У якому віці потрібно бра-
ти дітей до шкіл-інтернатів?

— Думаю, років з одинадцять
— найбільш вдалий вік.

— А ви коли почали займа-
тись футболом?

— Десь у шість з половиною
років. Я дуже цього хотів і ста-
рався.

— Скажіть із власного досві-
ду: коли дітей відривають від
їхніх сімей, бувають моральні
спадки?

— Так, безперечно. Часто всі
здібності відходять на другий
план. Головне — наполегли-
вість. Хто дуже хоче, той до-
б'ється свого. Я й про себе не
сказав би, що був талановитим
— я брав саме наполегливістю.
Також в дитячому футболі дуже
важлива психологія і тренер,
адже він "ліпить" із хлопчика
чоловіка і футболіста. І головне
— потрібно завжди звертати
увагу й на навчання, треба вмі-
ти все: і читати, і писати, і раху-
вати, знати комп'ютер, бо в ди-
тячому футболі немає жодної га-
рантії, що ти виростеш у профі.
А далі що? Не на вулиці ж зали-
шатись.

І все таки тема болюча. Наш
дитячо-юнацький футбол роз-
вивається, так кажуть профе-
сіонали, тож їм ми й довіри-
мось. Але ми маємо ще й своє
бачення, яке ґрунтується на
найпростіших засадах: в на-
ших прем'єр-лігових командах
поки що грає замало доморо-
щених футболістів. Тому думати,
ніби розвиток — це коли ді-
ти грають сильніше, а судді ме-
нше "вбивають" чи ще щось
інше — як мінімум, самооб-
ман. І ПФЛ, і ФФУ, і клуби ніби
всіляко сприяють розвитку на-
шого дитячого футболу, але
сказати, що він — на високому
рівні, важко. Потрібен час і ба-
гато праці для його становлен-
ня. Поштовхом до цього має
стати Євро-2012 в Україні, ли-
ше б наші чиновники в світі
проблем зі стадіонами, готеля-
ми, дорогами і летовищами не
забули про футбол дитячий, з
якого починається шлях кож-

ного майбутнього футболіста.
А ним у нашій країні стати мо-
жна, до чого я навіть закликаю
юних наших читачів і їх бать-
ків. Але на шляху до цього ду-
же багато перепон: травми,
непорозуміння з ровесниками,
самотність, сум за домівкою і
батьками, багато заборон і
правил: футбольних і неписа-
них, життєвих. А далі — четве-
рта, третя, в кращому випадку
— друга команда, адже в пер-
шій — Камдем Камдеми і Мар-
ковичі, чи не так? Втім, якщо
через все це пройти, то у дзе-
ркалі можна побачити сильно-
го, витривалого, матеріально
забезпеченого професіонала.

Футбол для наших дітей озна-
чає чимало, але присвятити ди-
тячі роки футболу — це ризик і
лотерея, однак в якій неможли-
во програти. Дитина в футболь-
ному інтернаті чи школі не мо-
же знати напевно, чи стане во-
на футболістом, чи досягне сво-
єї мрії, але вона ніколи не по-
шкодує про роки, коли її ровес-
ники "вросли" в інтернет-жит-
тя, курили потай від батьків чи
куштували пиво, в той час, як
вона, відчуваючи себе малень-
кою "зіркою", щиро віддава-
лась єдиній справі — захоплюю-
чій, безкомпромісній грі мільйо-
нів — футболу.

Головні, на нашу думку, про-
блеми, окрім відсутності належ-
ної інфраструктури, це вік, коли
потрібно перерости дитячий фу-
тбол і стати професіоналом. То-
ді губиться і гасне чимало, зда-
валося б, майбутніх "зірок". Тут
вам і недостатнє фінансування,
і неправильна "політика партії",
і наші любі легіонери, які за-
ймають місця наших футболіс-
тів, часто ні в чому їх не пере-
важаючи.

Кажуть, що життя в нашій
країні буде кращим, коли її
припинять грабувати, вивозя-
чи всі кошти і здобутки закор-
дон, і, може, й футбол стане
кращим, коли легіонери не ви-
возитимуть сотні тисяч гро-
шей, які так потрібні, щоб бу-
дувати для наших дітей стадіо-
ни і школи?

Тож, перш ніж обрати шлях
футболіста, треба сто разів
упевнитись у своєму виборі і
бажання та бути готовим до
всього: від першої крові роз-
битого носа, до втрати можли-
вості і перспективи знайти се-
бе в іншій професії, так і не
ставши футболістом, або до
того, що на твоєму місці грати-
ме нігерієць чи бразилець. Ча-
рівникам м'яча двері відкриті
всюди і завжди. То, може,
вже настав час виховувати їх
в Україні?

Анатолій ВОЛКОВ,
Василь МАТІЙЧУК.

№ 74 (2173)

1946-й — НАЙЧОРНІШИЙ РІК В ІСТОРІЇ КИЇВСЬКОЇ КОМАНДИ "ДИНАМО" ЗА РАДЯНСЬКИХ ЧАСІВ

(Початок див. у №72 "УФ").

ЧАСТИНА 2

Перед початком другого кола київське "Динамо" очолив новий старший тренер Борис Апухтін (з Москви).

11. 30.06.46. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Тбілісі) — 0:3 (0:2).

Київ. Стадіон "Динамо". 40000. Суддя: В. Моргунов (Москва).

Матч з Києва по радіо коментував популярний Вадим Синявський.

12. 6.07.46. "Крила Рад" (Москва) — "Динамо" (Київ) — 0:1 (0:0).

Москва. Стадіон "Сталінець". 8000. Суддя: М. Усов (Ленінград).

Друга перемога киян (м'яч забив Віньковатов). В цьому матчі новий тренер команди Б. Апухтін поставив в центр захисту центра нападу А. Лермана.

13. 14.07.46. "Торпедо" (Москва) — "Динамо" (Київ) — 1:0 (0:0).

Москва. Стадіон "Сталінець". 3000. Суддя: М. Дмитрієв (Москва).

14. 18.07.46. "Спартак" (Москва) — "Динамо" (Київ) — 2:2 (1:0).

Москва. Стадіон "Сталінець". 20000. У киян м'ячі забивали Горохов і Віньковатов.

Під час невеликої перерви в чемпіонаті (з 19.07. по 9.08) кияни провели товариський матч з командою "Спартак" (Ужгород), який виграли з рахунком 2:1. Матч відбувся на стадіоні ім. М.С. Хрущова 28.07.46 р. після параді на честь Дня фізкультурника.

15. 10.08.46. "Крила Рад" (Куйбишев) — "Динамо" (Київ) — 1:1 (1:1).

Куйбишев. Стадіон "Локомотив". Кияни забивали м'яч з 11 метрів (Віньковатов).

16. 24.08.46. ЦБЧА (Москва) — "Динамо" (Київ) — 1:0 (0:0).

Москва. Стадіон "Динамо". 35000. Суддя: М. Дмитрієв (Москва).

17. 30.08.46. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Мінськ) — 1:0 (0:0).

Київ. Стадіон "Динамо". Третя перемога киян (м'яч забив Віньковатов).

18. 10.09.46. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Москва) — 0:3 (0:0).

Київ. Стадіон "Динамо". 30000. Суддя: М. Моргунов (Москва).

19. 17.09.46. "Динамо" (Ленінград) — "Динамо" (Київ) — 1:0 (1:0).

Ленінград. Стадіон "Динамо". 15000 глядачів. Суддя: М. Дмитрієв (Москва).

На 13-й хвилині другого тайму Віньковатов не реалізував 11-метровий (по-слав м'яч повз ворота).

20. 26.09.46. "Зеніт" (Ленінград) — "Динамо" (Київ) — 3:2 (0:2).

Ленінград. Стадіон "Динамо". 20000. Суддя: М. Латишев (Москва).

М'ячі у киян забивали Віньковатов і Жуков.

21. 3.10.46. "Трактор" (Сталінград) — "Динамо" (Київ) — 2:3.

Сталінград. Стадіон "Трактор". 5000. М'ячі у киян забивали Жуков, Пономарьов і Рогозянський (по О. Перелю).

Це була четверта перемога киян.

Перед грою з "Трактором" після 20 ігор кияни займали в турнірній таблиці останнє, 12 місце. Після гри з "Трактором" у киян стало 12 очок і пропущена гра першого кола з "Зенітом" в Києві.

Динамоці Мінська закінчили сезон з 13 очками, "Крила Рад" (Куйбишев) також мають 13 очок і гру в запасі. Отакі розклад! Киянам потрібно вигравати!

Після цієї гри кияни включились в розіграш Кубка СРСР.

1/8 фіналу. 9.10.46. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Рига) — 3:0 (2:0).

Москва. Стадіон "Динамо". 10000 глядачів. Суддя: В. Моргунов (Москва).

М'ячі забивали Горохов, Жуков, Віньковатов.

1/4 фіналу. 13. 10.46. "Динамо" (Київ) — "Крила Рад" (Москва) — 2:1 (0:0, 1:1; 1:0 — у додатковий час).

Москва. Стадіон "Динамо". Суддя: М. Усов (Ленінград).

Під час матчу йшов сніг, а в додатковий час почалась справжня заметіль.

У киян м'ячі забивали Жуков і Рогозянський.

1/2 фіналу. 16.10.46. "Спартак" (Москва) — "Динамо" (Київ) — 3:1 (1:0).

Москва. Стадіон "Динамо". Суддя: М. Латишев (Москва).

У киян м'яч забив Горохов. Отже, програвши московському "Спартак", кияни закінчили виступи в Кубку СРСР.

І ось настало 23 жовтня 1946 року. Момент істини! Для того, щоб залишитись у класі "А", киянам треба було тільки виграти в ленінградського "Зеніта". Команда "Динамо" (Мінськ) закінчила сезон і мала 13 очок. "Крила Рад" (Куйбишев) мали 13 очок і попереду в них був матч 27.10.46 в Куйбишеві з московським "Спартаком". У киян же на день матчу було 12 очок.

22. 23.10.46. Пропущена гра першого кола.

"Динамо" (Київ) — "Зеніт" (Ленінград) — 3:3 (0:2).

Київ. Стадіон "Динамо". 20000. Суддя: В. Моргунов (Москва).

На 20-й хвилині автогол Махін — 0:1.

На 43-й хвилині Чучелов ("Зеніт") — 0:2.

На 61-й хвилині Чучелов ("Зеніт") — 0:3.

Здається, все закінчено. Але кияни знайшли сили перейти в наступ. На 75-й хвилині Віньковатов — 1:3.

На 85-й хвилині Віньковатов — 2:3.

На 90-й хвилині Пономарьов — 3:3! Матч закінчено. Є 13 очок. Треба чекати результату матчу 27.10.46 р. в Куйбишеві "Крила Рад" — "Спартак" (Москва). Він закінчився з результатом 1:1, і у волжан стало 14 очок, а в динамівців Києва і Мінська — по 13 очок. Згідно з регламентом чемпіонату СРСР при однаковій кількості набраних очок місця розподілялися за кращим співвідношенням забитих і пропущених м'ячів.

У динамівців Мінська цей показник був кращим — 0,51 (22:43), ніж у киян — 0,46 (18:39). Отже, кияни посіли останнє, дванадцяте місце в чемпіонаті СРСР 1946 року.

Кияни провели 22 гри — чотири виграли, п'ять зіграли вничю, 13 прогнали, м'ячі: забито 18, пропущено 39, набрано 13 очок, два автоголи — М. Кузнецов (у грі № 1 в Тбілісі) та М. Махін (у грі № 22 в Києві проти "Зеніта").

Керували командою впродовж сезону троє старших тренерів — А. Корчебоков, А. Ізковський, Б. Апухтін.

За основний склад виступали: Микола Махін (1912 р.н.) — 22 гри, Павло Віньковатов (1921) — 22 (забив 8 м'ячів), Абрам Лерман (1922) — 20(3), Дмитро Васильєв (1919) — 18, Олег Жуков (1920) — 17(2), Анатолій Садовський (1916) — 16, Віктор Рогозянський (1913) — 16(1), Анатолій Зубрицький (1920) — 15 (пропустив

24 м'ячі), Михайло Мельник (1915) — 15, Анатолій Горохов (1917) — 14(2), Микола Кузнецов (1914) — 11, Яків Борисов (1922) — 9, Леонід Корчевський (1919) — 8, Микола Бобков (1921) — 8, Олександр Щанов (1924) — 7, Георгій Пономарьов (1922) — 7(2), Костянтин Скрипченко (1915) — 7 (пропустив 15 м'ячів), Василь Сухарев (1911) — 6, Сергій Орлов (1920) — 5, Леонід Гржибовський (1923) — 4, Михайло Поварчук (1923) — 4, Семен Васильєв (1919) — 2, Володимир Гребер (1911) — 1. (Дані довідника Центрального стадіону "Динамо" (Москва, під редакцією А. Переля, 1948 рік).

1946 року вперше розігрувалася першість серед дублюючих складів команд майстрів.

Дублери київського "Динамо" зайняли 8 місце (з 12), вигравши 8 матчів, 5 — зіграли вничю і 9 — прогнали, набрали 21 очко, м'ячі — 26:32.

Отак безславно закінчився чемпіонат СРСР 1946 р. для київського "Ди-

намо". Але що цікаво. Ні в республіканській, ні в центральній пресі немає й натяку на те, що кияни вилетіли в нижчу групу. Одна лише київська газета "Сталінское племя" за 29.10.46 р. написала: "... По условиям розыгрыша команда киевского "Динамо" должна перейти в группу "Б", уступив место команде ВВС — победительнице розыгрыша по группе "Б" в нынешнем году".

Але сезон для київського "Динамо" не закінчився. Попереду був розіграш Кубка УРСР з футболу. В "Українському футболі" про цей розіграш вже написано стільки, скільки не було написано в 1946 р. Тому коротко.

27.10.46 р. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Львів) — 2:0.

30.10.46 р. "Динамо" (Київ) — "Спартак" (Київ) — 3:0.

8.11.46 р. "Динамо" (Київ) — "Шахтар" (Сталіне) — 2:2 (незважаючи на додатковий час).

Київські динамівці — володарі Кубка України 1946 року. Справа наліво: Кузнецов, Зубрицький, Віньковатов, Горохов, Жуков, Махін, Шевцов, Рогозянський, Шевелянчик, Садовський, Щанов, Бобков.

Виявлення гравців на цьому фото зроблено автором статті спільно з О.І.Щановим, на основі більш ранньої "розшифровки" В.Баняса.

ПРИКАЗ

Председателя Украинского совета ордена Ленина спортивного общества "Динамо" за 1946 год.

Содержание: "О премировании Киевской футбольной команды "Динамо" — победителя Кубка УССР".

14 ноября 1946 г. № 4 гор. Киев.

12-го ноября 1946 г. в гор. Киеве состоялся финал Кубка УССР по футболу.

В результате упорной борьбы трехсот команд областей Украинской ССР, в полуфинал вышли 4 команды мастеров.

Виграв в полуфинале у команды "Шахтер" Сталино и в финале у прошлогоднего победителя Кубка команды "Локомотив" Харьков, — Киевская команда "Динамо" вышла победителем Кубка.

Этот почетный приз завоеван командой вследствие хорошей предварительной подготовки, проявленной воли к победе и сплоченности коллектива.

Поздравляя весь состав команды с заслуженной победой,

ПРИКАЗЫВАЮ:

Объявить всему составу команды благодарность и премировать:

1. Изковского А.А. — 2000 руб.
2. Кузнецова Н.С. — 2000 р.
3. Зубрицкого А.Ф. — 1500 р.
4. Шевцова А.Н. — 1500 р.
5. Бобкова Н.П. — 1500 р.
6. Рогозянского В.Д. — 1500 р.
7. Садовского А.В. — 1500 р.
8. Шевелянчика Н.А. — 1500 р.
9. Щанова А.П. — 1500 р.
10. Жукова О.И. — 1500 р.
11. Горохова А.И. — 1500 р.
12. Виньковатого П.И. — 2000 р.
13. Махину Н.Б. — 1000 р.
14. Пономарева Г.А. — 750 р.
15. Поварчука М.А. — 750 р.
16. Мельника М.Г. — 500 р.
17. Скрипченко К.П. — 500 р.
18. Гребера В.М. — 500 р.
19. Васильева Д.Н. — 750 р.
20. Гржибовского Л.В. — 500 р.
21. Борисова Я. Ф. — 500 р.
22. Королевича Е.В. — 500 р.
23. Борсук — 500 р.
24. Фельдштейна Р.М. — 500 р.

Выражаю уверенность, что команда Киевского Совета "Динамо", на основе упорной учебно-спортивной работы, повышения идейного и культурно-политического уровня — закрепил успехи в играх на Кубок УССР по футболу и вернет в сезоне 1947 года былую славу одной из лучших команд Советского Союза.

Председатель Украинского Совета "Динамо" Генерал-лейтенант /Подпись/ Т. СТРОКАЧ (ЦДАВОВ та У України).

24 м'ячі), Михайло Мельник (1915) — 15, Анатолій Горохов (1917) — 14(2), Микола Кузнецов (1914) — 11, Яків Борисов (1922) — 9, Леонід Корчевський (1919) — 8, Микола Бобков (1921) — 8, Олександр Щанов (1924) — 7, Георгій Пономарьов (1922) — 7(2), Костянтин Скрипченко (1915) — 7 (пропустив 15 м'ячів), Василь Сухарев (1911) — 6, Сергій Орлов (1920) — 5, Леонід Гржибовський (1923) — 4, Михайло Поварчук (1923) — 4, Семен Васильєв (1919) — 2, Володимир Гребер (1911) — 1. (Дані довідника Центрального стадіону "Динамо" (Москва, під редакцією А. Переля, 1948 рік).

1946 року вперше розігрувалася першість серед дублюючих складів команд майстрів.

Дублери київського "Динамо" зайняли 8 місце (з 12), вигравши 8 матчів, 5 — зіграли вничю і 9 — прогнали, набрали 21 очко, м'ячі — 26:32.

Отак безславно закінчився чемпіонат СРСР 1946 р. для київського "Ди-

намо". Але що цікаво. Ні в республіканській, ні в центральній пресі немає й натяку на те, що кияни вилетіли в нижчу групу. Одна лише київська газета "Сталінское племя" за 29.10.46 р. написала: "... По условиям розыгрыша команда киевского "Динамо" должна перейти в группу "Б", уступив место команде ВВС — победительнице розыгрыша по группе "Б" в нынешнем году".

Але сезон для київського "Динамо" не закінчився. Попереду був розіграш Кубка УРСР з футболу. В "Українському футболі" про цей розіграш вже написано стільки, скільки не було написано в 1946 р. Тому коротко.

27.10.46 р. "Динамо" (Київ) — "Динамо" (Львів) — 2:0.

30.10.46 р. "Динамо" (Київ) — "Спартак" (Київ) — 3:0.

8.11.46 р. "Динамо" (Київ) — "Шахтар" (Сталіне) — 2:2 (незважаючи на додатковий час).

Київські динамівці — володарі Кубка України 1946 року. Справа наліво: Кузнецов, Зубрицький, Віньковатов, Горохов, Жуков, Махін, Шевцов, Рогозянський, Шевелянчик, Садовський, Щанов, Бобков.

Виявлення гравців на цьому фото зроблено автором статті спільно з О.І.Щановим, на основі більш ранньої "розшифровки" В.Баняса.

У зазначеному списку — 19 гравців: Королевич — це третій воротар; Ізковський — головний тренер; Борсук — лікар; Фельдштейн — адміністратор.

Як видно з цього наказу, в фінальному матчі на Кубок УРСР 1946 р. за київське "Динамо" грали Кузнецов, Зубрицький, Шевцов, Бобков, Рогозянський, Садовський, Шевелянчик, Щанов, Жуков, Горохов, Віньковатов, Махін (хто виходив на заміну встановити не вдалось).

В газетних звітах про фінальний матч фігурують шість прізвищ — Кузнецов, Зубрицький, Горохов, Жуков, Шевцов, Віньковатов.

На фото в "Українському футболі" від 10.02.2009 р. вказані прізвища Кузнецов, Зубрицького, Махін, Горохова, Жукова, Мельника, Шевцова, Рогозянського, Гребера, Віньковатова, Д. Васильєва, Пономарьова.

Звідки взяли Мельник, Гребер, Д. Васильєв та Пономарьов — невідомо.

Факт участі в фінальному матчі Шевелянчика (гравець команди мінського "Динамо", якого Б. Апухтін запросив в кінці сезону до Києва; у першості СРСР він не мав права грати, а в Кубку УРСР — мів) і Щанова підтвердив у розмові з автором цих рядків сам Олександр Іванович Щанов.

Виходячи з усього наведеного вище, за склад киян в фіналі слід приймати прі-

звища гравців з наказу (хто переміг в фіналі, той отримав більшу грошову винагороду).

Отже, будемо ставити крапку.

У сезоні 1946 р. київські динамівці провели 34 матчі: на передсезонному зборі на півдні — 3, в чемпіонаті СРСР — 22, в Кубку СРСР — 3, в Кубку УРСР — 5, товариський матч у Києві — 1.

Плюс — в Кубку СРСР дійшли до півфіналу.

Плюс — виграли Кубок УРСР.

Мінус (який в разі перевищує плюси) — останнє, 12 місце в чемпіонаті СРСР, завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

P.S. В 1947 р. до 12 команд групи

завдяки якому, згідно з регламентом, кияни повинні були перейти в групу "Б". Але, як я вже писав вище, ніхто й ніде не написав в 1946 році жодного слова про "виліт" киян.

Олександр КАБАНЕЦЬ.

"БРОНЗА" ПОКИ БЕЗ ГОСПОДАРЯ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК
Ураган — ЛТК — 6:1 (1:1).
Судді: Дребужан (Мукачеве), Бельков (Макіївка).
Івано-Франківськ: Іжаковський (Корнєєв, 36) — Павлюк, Паршиков, Кулик, Піддубний — Кіндратів, Ярій, Цвєлих, Пилипів — Сімка, Валенко.

Луганськ: Сагайдаченко — Юрков, Дрьомов, Тменов, Журба — Сопільняк, Стрілець, Карбовський, Смоловик — Іванко.
Голи: Цвєлих (9, 34), Кіндратів (25), Валенко (25, 26), Сімка (38) — Дрьомов (15).

Вилучення: Журба (16, друге попередження).
Востаннє цього сезону "Ураган" зіграв перед власними вболівальниками. За час виступів у вищій лізі, а це вже п'ять років, шляхи іванофранківців та луганців перетиналися найчастіше. Двічі "телефоністи" ставали на кубковому шляху прикарпатської команди, а минулорічна гостьова перемога (7:5) в завершальному турі дозволила луганцям випередити "Ураган" і в підсумку посісти восьме місце.

Тоді блискучу гру видав Валентин Цвєлих (на його рахунок хет-трик). Про бажання знаного бомбардира засмучувати колишні команди усі добре знають, тож на звітний матч 11-й номер "ураганівців", який перше коло провів саме в Луганську, виходив з особливим настроєм. Ти паче, напередодні гри керівництво "Урагану" викупило трансфер Цвєлих, і найближчим часом з ним буде укладено дворічний контракт.

Іванофранківці, як завжди, розпочали першим номером. Пристрілька тривала майже до середини тайму. Якщо з небезпечними ударами Піддубного, Ярого та Сімки голкіпер вловився, то Кіндратіву, Паршикову, Цвєлих і тому ж Піддубному трохи забракло влучності. На 9-й хвилині рахунок було відкрито: Сімка з Цвєлих перехопили м'яч на половині ЛТК і розіграли швидко двоходівку, логічним завершенням якої став гол "одинадцятки" господарів, котрий холоднокровно зіграв в штрафній суперника і низом пробив під Сагайдаченком — 1:0.

Перший удар у бік воріт господарів луганці нанесли лише на 12-й хвилині — Іжаковський перевів м'яч на кутовий. Далі впродовж двох хвилин гравці ЛТК сфолили чотири рази. Особливо "відзначився" Журба, котрий в центрі збив Сімку, за що отримав попередження. Однак ані Валенко (пробивав справа з семи метрів), ані Цвєлих (з десятиметрового) не зуміли покарати гостей за відверту грубість. Футбольне правило спрацювало за лічені секунди: Дрьомов прострілив на Юркова, котрий, перебуваючи перед Іжаковським, дещо дезорієнтував кіпера, і м'яч, не зачепивши нікого із захисників, опинився в сітці воріт — 1:1.

Гол вийшов трохи курйозним, однак вже через хвилину страж воріт "Урагану" врятував господарів після виходу Журби сам на сам, а за мить цей гравець ЛТК відверто підвів свою команду. Зовсім не потрібний восьмий фол та повторне попередження за розмови з арбітром, — і Журба опинився в ролі глядача. До 10-метрової позначки підійшов Піддубний, проте його сильний удар прийшовся над поперечиною. Прикро, але цього сезону ще жоден (!) з дев'яти дабл-пенальті іванофранківці не зуміли реалізувати.
За сорок секунд другого тайму гості сфолили двічі. Двічі міг відзначитись Кулик, а вирішальними стали 45 секунд наприкінці удар-

ної п'ятихвилинки. Тільки-но кватет луганців (Юрков, Дрьомов, Тменов, Іванко) сіли трохи перевести подих, як їхні молоді колеги не зуміли стримати справді ураганного натиску господарів. Спершу Кіндратів замкнув дальню стійку після прострілу Цвєлих зліва, потім Валенко на власній половині відібрав м'яч у Смоловика, розпочав атаку і завдяки рейду та останньому пасу Піддубного вдало її завершив. Ще один гол іванофранківці створили чітко в три передачі: Паршиков отримав м'яч від Піддубного, розвернув Тменова і, промчавши правим флангом, прострілив на дальню стійку, куди паралельним курсом набігав Валенко, котрий в падінні оформив дубль — 4:1.

Луганці взяли тайм-аут, після чого спробували перебудувати гру, але старань одного Тменова якось змінити ситуацію було явно замало. Сагайдаченко виручив гостей після виходу вічна-віч Піддубного, а ще одного разу вже перекладина виручила голкіпера ЛТК, якого ефектно перекидав Кулик. На 34-й хвилині Пилипів

перервав контратаку "телефоністів", відпасував на Цвєлих, котрий прицілним ударом низом з восьми метрів вдруге засмутив свою колишню команду. Не пощастило Валентину оформити хет-трик, також мали реальні нагоди збільшити перевагу "Урагану" Кулик і Піддубний, але найбільше пощастило Сімці, котрий встановив остаточний рахунок за дві хвилини до фінальної сирени — 6:1.

Олег ЛАЛЯК.

РІВНЕ
Рівне — Енергія — 7:9 (2:4).
Судді: Олійник (Київ), Коваленко (Донецьк).
Рівне: Щербак (Чемерис, 21) — Петрик, Сондак, Басич, Дармовіс — Волох, Жак, Жовтун, Ситник.

Львів: Пітуля — Федюк, Тригубець, Онищук, Хлюбоко — Кузь, Хіреш, Струк, Писько.
Голи: Басич (2), Сондак (28, пен.), Жовтун (31, у свої ворота, 36), Кузь (9, 16, 38), Тригубець (13, 15, 22, 33, 36), Струк (20, у свої ворота), Федюк (28, у свої ворота), Кравчук (39, 40).
Львівська "Енергія" перервала серію програваних матчів у чемпіонаті України, яка тривала з 6 березня. Підопічні Миколи Сича в Рівному перемогли місцеву однокласницю команду — 9:7.

29 ТУР
23 травня — субота
Шахтар — Моноліт — 2:2
Ураган — ЛТК — 6:1
МФК Рівне — Енергія — 7:9
Кардинал — Контингент — 5:2
Планета-Міст — Марріон — 3:2
Локомотив — Єнакієвець — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД						
	І	В	Н	П	М	О
1. ТАЙМ	27	23	2	2	110-38	71
2. Шахтар	27	19	6	2	105-43	63
3. Єнакієвець	27	16	4	7	95-60	52
4. Локомотив	27	15	6	6	87-52	51
5. Ураган	27	15	3	9	81-52	48

Надзвичайну видовищність поєдинку забезпечили курйозні епізоди, які траплялися впродовж зустрічі. Пов'язати їх можна з вузькими розмірами майданчика — будь-який стандарт на рівненській арені, це небезпечний момент.

П'ять голів забив уродженець Рівного Сергій Тригубець, якому відомий кожний клаптик ДЮСШ №4. Тригубець уміло чіплявся за м'яч, і його дії стали проблемою для суперників.

Перевага гостей у три м'ячі по ходу зустрічі все одно не гарантували їм легкого життя — господарі підтвердили свою незламність характеру і намагалися зберегти інтригу до останнього. Можливо, львівським футболістам у деяких епізодах бракувало концентрації, проте коли справа доходила до дійсно визначальних моментів, з точки боротьби за три очки, вищий клас "Енергії", яка, нарешті, заявила на матч чимало гравців з досвідом виступів у елітній лізі, став індикатором перемоги. Першою з часу утворення "нової" "Енергії".

ХАРКІВ
Локомотив — Єнакієвець — 1:1 (1:0).
Судді: Іванов (Дніпропетровськ), Щепанський (Львів).
Харків: Литвиненко — Федорченко, Одогов, Кисельов, О. Сорокін — Д. Сорокін, Д. Ключко, Едінію, Минаєв — Зінченко.
Єнакієво: Власенко — Зам'ятін, Крайівський, Чуднов, Нестерук — Крупін, Кузьмін, Лебедь, Ткачук, Хурсов.
Голи: Одогов (18) — Хурсов (35).

Давно Харків не переживав таких футзальних пристрастей, інформує сайт клубу. "Локомотив" у нинішньому сезоні став головним порушником спокою в стані лідерів вітчизняного міні-футболу, за

6. ТВД	28	12	8	8	70-62	44
7. Планета-Міст	27	13	2	12	58-70	41
8. Моноліт	27	11	5	11	70-73	38
9. ЛТК	27	9	7	11	63-72	34
10. Енергія	27	9	5	13	76-81	32
11. СумДУ	28	7	7	14	60-83	28
12. Марріон	27	6	6	15	53-97	24
13. Контингент	28	4	8	16	54-95	20
14. Кардинал	27	5	1	21	43-94	16
15. МФК Рівне	27	4	2	21	67-120	14

30 ТУР
28 травня — четвер
Енергія — Ураган
ЛТК — Шахтар

два роки перетворившись із зухвалою дебютанта у володаря Кубка України й одну з найсильніших команд країни. І якщо львівський "Тайм" і донецький "Шахтар" цього сезону спокійні за свої позиції (перші — чемпіони, другі, — задовольняються "сріблом"), то за "бронзу" "Локомотив" готовий боротися до кінця. Волею календаря, в передостанньому турі чемпіонату країни "залізничники" зішлись в очному поєдинку із своїм прямим конкурентом у бо-

30 травня — субота
Моноліт — Локомотив
Єнакієвець — Планета-Міст
Марріон — Кардинал
Тайм — МФК Рівне

НАЙВЛУЧНІШІ		
	І	Г (п)
Павленко ("Тайм")	27	36(1)
Рогачов (ТВД)	27	23
Вассура ("Шахтар")	19	22(1)
В.Чуднов ("Єнакієвець")	26	21
Таранчук ("Моноліт")	27	20
Легчанов ("Тайм"/"Енергія")	26	20(1)
Нестерук ("Єнакієвець")	24	19

ним ударом Одогова — 1:0.
Головний тренер гостей Юрій Кобзар одразу ж вніс деякі корективи — в першій чверті замість Крайівського на поле вийшов Хурсов, і це допомогло створити ще до перерви один з найнебезпечніших моментів в матчі. Після сильного удару Хурсова м'яч влучив у стійку. "Локомотив" також відповів небезпечною атакою. Дмитро Ключко пробивав по воротах метрів з 10-ти, але воротар "Єнакієвця" ногою відбив м'яч.

Друга половина зустрічі почалася, як і очікувалося, з атак гостей. На 28-й хвилині Нестерук знову влучив у стійку. "Пристрільовався" й Хурсов. У підсумку саме він став автором гола. Звільнившись від опіки Кисельова, він завдав удару метрів з восьми і зрівняв рахунок — 1:1.

До кінця матчу залишалося майже п'ять хвилин, і в "Локомотива" були всі шанси й можливості знову вийти вперед, але Дмитру Сорокіну трохи не вистачило везіння в атаці.

За чотири хвилини до кінця "Локомотив" узяв тайм-аут, і Зінченко вийшов п'ятим польовим. На удар харків'яни тричі виводили свого бразильського легіонера Едінію, але спершу під м'яч кинувся Хурсов, потім ще один відбив голкіпер гостей Власенко, а третій влучив у поперечину. У підсумку нічия — 1:1, яка більшою мірою влаштовувала, звичайно ж, "Єнакієвця". Але не забігати мемо наперед. Володар бронзових нагород визначиться лише після завершення ігор 30-го туру чемпіонату України.

ДОНЕЦЬК
Шахтар — Моноліт — 2:2 (1:0).

Судді: Туржанський (Запоріжжя), Ємельянов (Луганськ).
Донецьк: Сухомлинов — Камеко, Мірошник, Москвичов, Ромаріо — Ткаченко, Мансуров, Шувалов, Тіагу.
Харків: Денежкін — Чепель, Рекунчак, Таранчук, Сколотий — Крамаренко, Турчак, Воронін, Фінісов — Трунов.
Голи: Ромаріо (2, пен.), Шувалов (30) — Чепель (22), Трунов (33).

ЛЬВІВ
Кардинал — Контингент — 5:2 (1:0).
Судді: Гора (Київ), Банасько (Фастів).

Львів: Русецький (Жезло, 36) — Брожко, Цирик, Волянчук, Яцишин — Данилюк, Лаба, Багряк, Когут, Баланчук.
Житомир: Проценко — Киришун, Піхоцький, Мухін, Саківський — Доманський, Литвиновський, Коваль, Будін, Черниш.
Голи: Піхоцький (4, у свої ворота), Брожко (24, 39), Лаба (29), Когут (34) — Доманський (38, 40, пен.).

Підготував
Олександр ТРАВЯНКА.

Аргентина

15 ТУР

Арсенал — Гімназія Х — 0:1
 Годой Круз — Тігре — 0:2
 Банфілд — Ланус — 0:1
 Естудіантес — Аргентинос — 3:2
 Сан-Лоренцо — Ньюелз Олд Бойз — 0:2
 Росаріо — Хуракан — 1:2
 Рівер Плейт — Індепендьєнте — 2:0
 Велес Сарсфілд — Бока Хуніорс — 2:0
 Колон — Расинг — 0:0
 Сан-Мартин — Гімназія Л-П — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ланус	15	10	1	4	25-18	31
2. Велес Сарсфілд	15	8	6	1	24-12	30
3. Хуракан	15	9	2	4	29-17	29
4. Колон	15	7	4	4	20-14	25
5. Естудіантес	15	6	5	4	18-12	23
6. Рівер Плейт	15	6	5	4	20-21	23
7. Гімназія Л-П	15	5	6	4	19-18	21
8. Ньюелз Олд Бойз	15	4	8	3	19-16	20
9. Годой Круз	15	5	5	5	20-22	20
10. Расинг	15	5	5	5	16-20	20
11. Росаріо	15	5	4	6	19-16	19
12. Банфілд	15	5	4	6	18-19	19
13. Сан-Лоренцо	15	5	3	7	22-23	18
14. Сан-Мартин	15	4	5	6	17-16	17
15. Тігре	15	4	5	6	18-21	17
16. Індепендьєнте	15	5	2	8	18-28	17
17. Бока Хуніорс	15	4	4	7	15-19	16
18. Гімназія Х	15	3	5	7	14-19	14
19. Аргентинос	15	2	7	6	17-26	13
20. Арсенал	15	3	4	8	13-24	13

Бразилія

3 ТУР

Коринтіанс — Баруері — 2:1
 Крузейро — Віторія — 2:0
 Гойяс — Інтернаціональ — 0:1
 Атлетико-ПР — Наутіко — 2:3
 Флуміненсе — Сантос — 1:4
 Греміо — Ботафого — 2:0
 Палмейрас — Сан-Паулу — 0:0
 Авай — Куритиба — 2:2
 Санта-Андре — Фламенго — 1:2
 Спорт — Атлетико-МГ — 2:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Інтернаціональ	3	3	0	0	4-0	9
2. Наутіко	3	2	1	0	8-5	7
3. Атлетико-МГ	3	2	1	0	7-5	7
4. Крузейро	3	2	0	1	4-2	6
5. Віторія	3	2	0	1	3-2	6
6. Сантос	3	1	2	0	8-5	5
7. Санта-Андре	3	1	1	1	6-5	4
8. Греміо	3	1	1	1	4-3	4
9. Коринтіанс	3	1	1	1	2-2	4
10. Фламенго	3	1	1	1	2-3	4
11. Палмейрас	3	1	1	1	2-3	4
12. Флуміненсе	3	1	1	1	2-4	4
13. Авай	3	0	3	0	4-4	3
14. Гойяс	3	0	2	1	6-7	2
15. Баруері	3	0	2	1	2-3	2
16. Сан-Паулу	3	0	2	1	2-3	2
17. Ботафого	3	0	2	1	1-3	2
18. Спорт	3	0	1	2	3-5	1
19. Куритиба	3	0	1	2	5-8	1
20. Атлетико-ПР	3	0	1	2	4-7	1

Бельгія

Плей-офф за чемпіонство
Перший матч
 Андерлехт — СТАНДАРД — 1:1

Матч-відповідь
 СТАНДАРД — Андерлехт — 1:0

Голландія

Плей-офф за право грати в Лізі Європи
Повторні матчі
 Фейєноорд — БРЕДА — 0:4
 ГРОНІНГЕН — Утрехт — 4:0

Греція

Плей-офф за право грати в Лізі чемпіонів та Лізі Європи

4 ТУР

Лариса — Панатінаїкос — 0:1
 АЕК — ПАОК — 3:1

5 ТУР

Лариса — АЕК — 0:0
 Панатінаїкос — ПАОК — 4:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Панатінаїкос	5	4	1	0	10-3	13
2. АЕК	5	3	2	0	8-4	11
3. ПАОК	5	1	0	4	4-9	3
4. Лариса	5	0	1	4	3-9	-1

Португалія

30 ТУР

Гімарайнш — Академіка — 3:2
 Лейшоєш — Маритиму — 1:0
 Бенфіка — Белененсеш — 3:1
 Наваль — Сетубал — 2:2
 Пакуш Феррейра — Трофенсе — 1:0
 Ріо Аве — Амадора — 2:1
 Порту — Брага — 1:1
 Спортинг — Національ — 3:1

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Порту	30	21	7	2	61-18	70
2. Спортинг	30	20	6	4	45-20	66
3. Бенфіка	30	17	8	5	54-32	59
4. Національ	30	15	7	8	47-32	52
5. Брага	30	13	11	6	38-21	50
6. Лейшоєш	30	12	9	9	30-31	45
7. Академіка	30	10	9	11	28-32	39
8. Гімарайнш	30	10	8	12	32-36	38
9. Маритиму	30	9	10	11	35-36	37
10. Пакуш Феррейра	30	9	7	14	37-42	34
11. Амадора	30	8	10	12	26-38	34
12. Ріо Аве	30	8	6	16	20-35	30
13. Наваль	30	7	8	15	25-39	29
14. Сетубал	30	7	5	18	21-46	26
15. Белененсеш	30	5	9	16	28-52	24
16. Трофенсе	30	5	8	17	25-42	23

Туреччина

33 ТУР

Кайсеріспор — Хачеттепеспор — 1:0
 Анкарагюджу — Денизлиспор — 3:0
 Анкараспор — Антальяспор — 0:0
 Бешикташ — Галатасарай — 2:1
 Бурсаспор — Газіантепспор — 2:2
 Ескісехірспор — Трабзонспор — 2:5
 Фенербахче — Коньяспор — 4:2
 Коджаеліспор — Буюксехір — 2:3
 Сивасспор — Генчлербірлігі — 3:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Бешикташ	33	20	8	5	58-29	68
2. Сивасспор	33	19	9	5	53-26	66
3. Трабзонспор	33	19	8	6	53-32	65
4. Фенербахче	33	17	7	9	58-35	58
5. Галатасарай	33	17	7	9	55-38	58
6. Бурсаспор	33	15	10	8	46-36	55
7. Кайсеріспор	33	12	11	10	34-26	47
8. Газіантепспор	33	12	10	11	45-47	46
9. Буюксехір	33	12	6	15	37-45	42
10. Анкараспор	33	11	8	14	36-39	41
11. Анкарагюджу	33	11	6	16	36-46	39
12. Ескісехірспор	33	10	9	14	44-48	39
13. Генчлербірлігі	33	10	8	15	38-46	38
14. Денизлиспор	33	11	5	17	38-50	38
15. Антальяспор	33	9	10	14	33-42	37
16. Коньяспор	33	9	8	16	32-46	35
17. Коджаеліспор	33	7	5	21	43-73	26
18. Хачеттепеспор	33	5	7	21	24-59	22

Шотландія

38 ТУР

Інвернесс — Фалкірк — 0:1
 Мазервелл — Кілмарнок — 1:2
 Сент-Міррен — Гамільтон — 0:1
 Абердин — Хайберніан — 2:1
 Селтік — Хартс — 0:0
 Данді Юнайтед — Рейнджерс — 0:3

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

	І	В	Н	П	М	О
1. Рейнджерс	38	26	8	4	77-28	86
2. Селтік	38	24	10	4	80-33	82
3. Хартс	38	16	11	11	40-37	59
4. Абердин	38	14	11	13	41-40	53
5. Данді Юнайтед	38	13	14	11	47-50	53
6. Хайберніан	38	11	14	13	42-46	47
7. Мазервелл	38	13	9	16	46-51	48
8. Кілмарнок	38	12	8	18	38-48	44
9. Гамільтон	38	12	5	21	30-53	41
10. Фалкірк	38	9	11	18	37-52	38
11. Сент-Міррен	38	9	10	19	33-52	37
12. Інвернесс	38	10	7	21	37-58	37

УКРАЇНСЬКИЙ ФУТБОЛ

Австрія

35 ТУР

Альтах — Капфенберг — 5:1
 ЛАСК — Аустрія — 4:0
 Рарід — Маттерсбург — 2:3
 Карnten — Рид — 1:2
 Штурм — Зальцбург — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Зальцбург	35	23	5	7	85-46	74
2. Рарід	35	20	7	8	85-43	67
3. Штурм	35	17	9	9	66-42	60
4. Аустрія	35	16	11	8	55-45	59
5. Рид	35	16	9	10	55-36	57
6. Карnten	35	11	8	16	46-53	41
7. ЛАСК	35	11	4	20	34-64	37
8. Капфенберг	35	10	6	19	48-77	36
9. Маттерсбург	35	7	9	19	39-70	30
10. Альтах	35	7	6	22	52-89	27

Болгарія

28 ТУР

Беласиця — Локомотив М — 1:3
 ЦСКА — Локомотив С — 1:0
 Локомотив Пд — Віхрен — 0:1
 Мінйор — Чорноморець — 1:0
 Пірін — Ботев — 0:3
 Славія — Левські — 0:1
 Слівен — Літекс — 2:2
 Спартак — Чорне Море — 0:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Левські	28	21	4	3	55-16	67
2. ЦСКА	28	20	5	3	52-20	65
3. Чорне Море	28	17	5	6	44-17	56
4. Локомотив С	28	16	4	8	48-25	52
5. Літекс	28	15	7	6	48-26	52
6. Локомотив Пд	28	10	7	11	35-42	37
7. Чорноморець	28	9	10	9	33-33	37
8. Славія	28	11	3	14	39-34	36
9. Локомотив М	28	9	7	12	36-39	34
10. Пірін	28	10	4	14	33-46	34
11. Мінйор	28	9	6	13	21-36	33
12. Слівен	28	8	8	12	32-36	32
13. Ботев	28	7	6	15	28-46	27
14. Віхрен	28	8	2	18	25-42	26
15. Спартак	28	5	9	14	17-40	24
16. Беласиця	28	3	5	20	21-69	14

Данія

32 ТУР

Горсенс — Нордсьєлланд — 2:3
 Орхус — Брондбю — 1:0
 Ольборг — Сондерійске — 1:1
 Есб'єрг — ФК Копенгаген — 0:1
 Мідтюлланд — Оденсе — 1:1
 Рандерс — Вейле — 3:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. ФК Копенгаген	32	23	4	5	64-23	73
2. Брондбю	32	21	5	6	53-27	68
3. Оденсе	32	20	6	6	63-30	66
4. Мідтюлланд	32	15	7	10	51-44	52
5. Рандерс	32	11	12	9	49-47	45
6. Орхус	32	13	6	13	38-42	45
7. Ольборг	32	9	11	12	38-47	38
8. Нордсьєлланд	32	9	7	16	42-51	34
9. Есб'єрг	32	7	10	15	31-40	31
10. Сондерійске	32	5	12	15	29-55	27
11. Горсенс	32	5	9	18	34-56	24
12. Вейле	32	3	13	16	28-58	22

Норвегія

10 ТУР

Санефйорд — Русенборг — 2:2
 Мольде — Тромсе — 1:1
 Бодо-Глімт — Олесунд — 3:0
 Фредрикстад — Бранн — 2:4
 Старт — Ода Гренланд — 1:1
 Стромсгодсет — Лілестрем — 1:2
 Вікінг — Стабек — 2:2
 Лун — Валеренга — 4:4

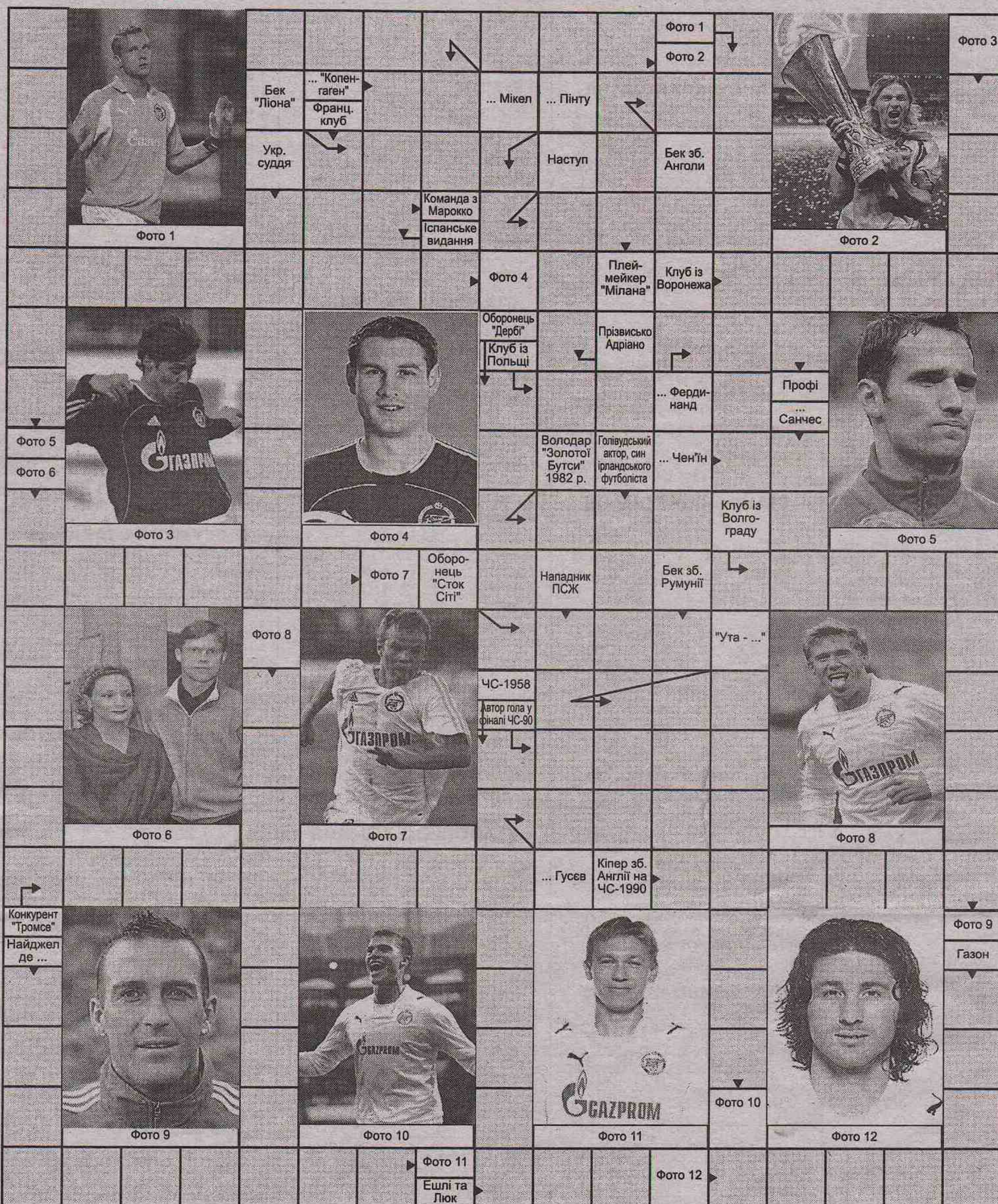
11 ТУР

Лілестрем — Санефйорд — 2:1
 Ода Гренланд — Фредрикстад — 2:0
 Старт — Бодо-Глімт — 4:0
 Тромсе — Лун — 1:0
 Валеренга — Стромсгодсет — 1:0
 Русенборг — Вікінг — 1:0
 Олесунд — Стабек — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Русенборг	11	6	5	0	20-11	23
2. Старт	11	5	5	1	22-12	20
3. Ода Гренланд	11	4	6	1	20-15	18
4. Мольде	10	5	3	2	16-12	18
5. Валеренга	11	4	4	3	20-20	16

СКАНВОРД № 238. «ЗЕНИТ»-2008»

Закінчення. Початок на стор. 7.

Чорногорія

32 TYP

Будучность — Петровац — 6:1
Дечич — Единство — 2:0
Грбаль — Рудар — 0:2
Могрен — Езеро — 2:0
Сутьеска — Ком — 3:1
Зета — Ловчен — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Могрен	32	22	5	5	60-23	71
2. Будучность	32	21	6	5	70-32	69
3. Сутьєска	32	17	9	6	42-23	60
4. Грбаль	32	15	5	12	44-30	50
5. Зета	32	13	6	13	36-42	45
6. Петровац	32	12	5	15	42-54	41
7. Рудар	32	12	4	16	40-37	40
8. Ловчен	32	10	9	13	25-25	39
9. Ком	32	9	7	16	30-41	34
10. Єзеро	32	9	5	18	28-60	32
11. Дечич	32	9	3	20	24-46	30
12. Єдинство	32	7	8	17	27-55	29

Швейцарія

35 TYP

Беллінзона — Цюрих — 0:1
Вадуц — Сьйон — 1:5
Грассхоппер — Базель — 4:1
Ксамакс — Арау — 3:1
Янг Бойз — Люцерн — 5:2

СТАНОВИШЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Цюрих	35	23	7	5	78-35	76
2. Базель	35	22	6	7	72-41	72
3. Янг Бойз	35	21	7	7	82-46	70
4. Грассхоппер	35	12	14	9	56-46	50
5. Беллінзона	35	11	9	15	42-49	42
6. Арау	35	10	11	14	33-51	41
7. Ксамакс	35	10	10	15	49-55	40
8. Сьйон	35	9	9	17	42-58	36
9. Люцерн	35	8	8	19	43-61	32
10. Вадц	35	5	7	23	28-83	22

Швеція

10 TYP

Броммапойкарна — Гаммарбю — 0:1
Гальмстад — Gefle — 0:2
Мальме — Еребро — 0:0
AIK — Ельфсборг — 0:0
GAIS — Гетеборг — 0:1
Кальмар — Ергрюте — 1:0
Треллеборг — Юргорден — 3:0
Гагкен — Гельсингборг — 3:0

11 TYP

Гаммарбю — Гальмстад — 0:0
 ГАК — Кальмар — 2:2
 Эльфсборг — Треллеборг — 1:0
 Gefle — AIK — 1:0
 Гельсингборг — Ергрюте — 3:1
 Еребро — Броммапойкарна — 2:2
 Гетеборг — Мальме — 2:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Гетеборг	11	8	0	3	20-8	24
2. Эльфсборг	11	6	5	0	15-5	23
3. Гельсингборг	11	7	1	3	19-12	22
4. Gefle	11	5	4	2	12-9	19
5. AIK	11	6	1	4	9-8	19
6. Еребро	11	5	2	4	11-8	17
7. Треллеборг	11	4	4	3	13-9	16
8. Кальмар	11	4	3	4	15-12	15
9. Мальме	11	4	3	4	8-7	15
10. Гальмстад	11	4	3	4	12-13	15
11. Броммапойкарна	11	3	4	4	13-14	13
12. Гаккен	10	4	1	5	12-13	13
13. Гаммарбю	11	3	3	5	10-14	12
14. GAIS	11	2	4	5	15-18	10
15. Юргорден	10	2	1	7	5-21	7
16. Ергрюте	11	0	1	10	5-23	1

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
60994

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво
«Преса України». Розрахунковий рахунок
№ 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк
«Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу»,
код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку – друкарня, за доставку газети – пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

**Адреса редакції: 03047,
м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.**

Телефони редакції:
454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

Сайт: www.ukrainian-football.com

Т.в.о. головного редактора

О. В. ОЗІРНИЙ

Черговий по номеру

І.С. ХОЛОД

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

3am. 3025074.

Индекс 60994.

№ 74 (2173)

